

N:o 30.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 Mars 1867, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 5,
angående utarbetande af ett förslag till Lag eller Regle-
mente för bildandet af Sparbanker inom kommunerna.*

Herr *A. Medin* har uti en till Utskottet remitterad motion (N:o 223) angifvit, det inrättandet af sparbanker inom kommunerna vore ett verksamt medel i och för framkallandet af en klok sparsamhet, emedan de, på samma gång de gifva en belönande inkomst för den som sparar, lemnade tillfälle för medlens snara användande till nya produktioner, och har han till stöd för denna sin åsigt anført, dels att, då år 1860 i Sverige varit endast 151 sparbanker med ett insatt kapital af 27,291,987 R:dr, tillhörande 187,675 insättare, samt egna grundfonder 2,096,061 R:dr, eller tillsammans 29,388,388 R:dr, hade desamma vid 1863 års utgång ökat till 175 med ett kapital af 32,494,403 R:dr, tillhörande 218,335 insättare, samt egna grundfonder 2,807,222 R:dr, eller tillsammans 35,301,625 R:dr, visar sig oemotsägligen deraf ett hos folket ökad sinne för sparsamhet, dels att om $\frac{3}{4}$:delar af nettovinsten från ifrågavarande sparbanker afsattes till bildandet af en fond, som blefve kommunens gemensamma egendom, borde slutligen kommunen sjelf kunna hjälpa sina lånebehöfvande, dels att, då de flesta nu varande sparbanker finnas i städerna och ehuru de äfven från den kringliggande landsbygden uppsamla kapitaler, utlåningarne likväl ej alltid ske med det urval, att personer på landet, som deraf kunna hemta största fördel, erhålla lämpligt företräde, hvarjemte motionären slutligen tillagt, att i Norge, som år 1860 räknade endast 1,600,000 innevånare, funnos redan då 174 sparbanker, under hvilkas förvaltning stod 48,559,196 R:dr eller 60 procent mera än de Svenska sparbankernas fonder vid samma tid, samt att i Danmark, med icke betydligt större folkmängd än Norge,

Bi. till Riksd. Prot. 1867. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 17 Häft.

voro 1861 i sparbankerna insatte 63,301,552 R:dr eller mer än dubbelt mot insättningarne i Sverige med en dubbelt så stor folkmängd.

På grund af allt detta yrkar motionären att Riksdagen må låta utarbete ett förslag till Lag eller Reglemente för bildandet af sparbanker inom kommunerna, eller åtminstone till Kongl. Maj:t aflåta en underdånig skrivelse med fästad uppmärksamhet på behofvet och vigten deraf att, för åstadkommande af sparsamhet och en förbättrad ekonomisk ställning hos folket, så mycket som möjligt uppmuntra till och understödja sparbankernas inrättande.

Utskottet, som erkänner och värderar de goda åsigter, som hos motionären framkallat ifrågavarande motion, anser likväl, för sin del, Riksdagen ej böra med denna sak nu taga någon befattning, helst det är nogsammt bekant huru just inom sednare tider sparbanker uppstått på många ställen, äfven på landet, der de i förhållande till folkmängden varit lämpliga att inrätta, och då derjemte till Utskottets kännedom kommit, att en början redan blifvit gjord, att jemväl här i Riket inrätta så kallade folkbanker eller sparbanker, grundade på ett liberalare och tidsenligare system, än de nu varande sparbankernas, får Utskottet vördsamt föreslå,

att ifrågavarande motion ej för närvarande må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 22 Mars 1867.

På Utskottets vägnar:

Conrad Th. Svanberg,

v. Ordförande.
